

Aktuálnosť Fatimského posolstva

Úvod

Skúsenosti ma denne presviedčajú, že len málo kresťanov pozná obsah Fatimského posolstva (FP). Drvivá väčšina mladých ľudí, ktorí sa hlásia ku Katolíckej cirkvi dokonca nič nevie o zjaveniach Matky Božej vo Fatime. A to aj napriek tomu, že v mnohých farnostiach na Slovensku sa konajú Fatimské soboty alebo večeradlá. Žiaľ, aj mnohí kňazi poznajú Fatimské posolstvo len veľmi zbežne alebo povrchno. Tieto skutočnosti ma priviedli na myšlienku, aby som začal o Fatimskom posolstve hovoriť tým veriacim, ktorí sa chcú s ním zoznámiť, a potom ním inšpirovaní pre vlastnú spásu a spásu svojich blízkych niečo urobiť. Preto sa už druhý rok snažím, nakoľko mi to dovoľia moje pastoračné úlohy vo farnosti, robiť prednášky a duchovné obnovy s tematikou Fatimského posolstva. Preto som prijal aj ponuku správcu webovej stránky www.fatima.sk, aby som napísal tento príspevok.

Prečo by sme mali poznať FP?

Jednou z prvých legitímnych otázok toho, kto si prečítal úvodné vety je otázka „*Prečo by som sa mal o FP vôbec zaujímať?*“ Úprimne veriacemu alebo hľadajúcemu človekovi sa hneď vybaví množstvo protiargumentov, ako napr. máme Sväté písmo, učenie Cirkvi, rozvinutú mariánsku úctu v Cirkvi, mnohé hnutia, atď. A teda nepotrebujem sa zaujímať o nejaké súkromné zjavenia, ktoré nie sú záväzné. A môže dodať protiotázku: „*Nie je tých zjavení Panny Márie dnes akosi priveľa?*“ Určite by uviedol množstvo ďalších legitímnych protiargumentov a otázok.

Uvediem aspoň niektoré argumenty, ktoré hovoria za poznanie FP.

- ❖ Všetci pápeži od Pia XII. (2.III.1939–9.X.1958) až po súčasného Benedikta XVI. (19.IV.2005) zaujali k FP kladný postoj. Za všetkých by som citoval slová Jána – Pavla II. (16.X.1978–2.IV.2005), ktorý trikrát putoval do Fatimy a po svojej návšteve 19. mája 1982 povedal: „*Posolstvo, ktoré roku 1917 prišlo z Fatimy, chápané vo svetle viery, obsahuje večnú pravdu evanjelia, osobitne prispôbenú potrebám našej doby*“.
- ❖ Ak Boh považoval za dôležité zjaviť veriacim ľuďom na začiatku 20. storočia posolstvo, ktoré im adresoval prostredníctvom Panny Márie, myslím si, že by sme mali toto posolstvo poznať a brať ho vážne.
- ❖ Fatimské posolstvo sa týka aj takých celosvetových otázok ako bola VOSR a šírenie bojového ateizmu, vojny a komunistické revolúcie, osobitne Druhá svetová vojna, prenasledovanie Cirkvi, Svätého Otca, atď. Všetky tieto udalosti, ktoré Panna Mária predpovedala sa naplnili.
- ❖ Fatimské posolstvo je posolstvom nádeje. Prvé slová, ktoré Matka Božia deťom povedala boli slová nádeje: „*Nebojte sa, neurobím vám nič zlého*.“ A jej prísľub bol: „*Nakoniec bude moje Nepoškrvené Srdce triumfovať*.“
- ❖ Fatimské posolstvo obsahuje duchovnú, ba dovoľm si povedať, že i pastoračnú analýzu situácie na začiatku 20-teho storočia, preto môže byť zdrojom inšpirácie i pre duchovných pastierov. Ukazuje východiská nielen pre jednotlivcov, ale pre všetkých kresťanov, ba pre celý svet. Nevyčerpalo sa v 20-tom storočí, ale je aktuálne aj pre našu súčasnosť a budúcnosť.

Terminologické poznámky

Treba rozlišovať termíny „Fatimské posolstvo“ a „Fatimské tajomstvo“.

Termín *Fatimské posolstvo* označuje celé duchovné bohatstvo, odovzdané Matkou Božou prostredníctvom troch detí vo Fatime v roku 1917 a doplnené neskoršími zjaveniami sestry Lucii.

Termínom *tajomstvo* sa označujú špecifické časti Fatimského posolstva. Celé posolstvo obsahovalo tri tajomstvá (alebo tajomstvo malo tri časti), ktoré boli postupne zverejňované.

Stručný opis udalostí vo Fatime

Dňa 13. mája 1917 pásli tri deti malé stádo oviec ich rodičov v Cova da Iria, ktoré patrilo do farnosti Fatima, dedinky, ktorá administratívne patrila do mesta Vila Nova de Ourém. Samotné deti pochádzali z dedinky Aljustrel, ktorá patrila do farnosti Fatima a bola vzdialená asi 2 km. Boli to Lucia dos Santos, ktorá mala vtedy 10 rokov, jej deväťročný bratranec František Marto a sedemročná sesternica, Františkova sestra Hyacinta Marto.

Okolo poludnia, potom, čo sa pomodlili svätý ruženec, ako bolo ich zvykom, si krátili čas hrou tým, že stavali malý kamenný domček na mieste, kde sa dnes nachádza Bazilika Ružencovej Panny Márie. Zrazu uvideli jasné svetlo, o ktorom si spočiatku mysleli, že sa zablysko a že sa spoza hôr blíži búrka. Preto sa rozhodli, že pôjdu so svojimi ovečkami, čo najrýchlejšie domov. Ale len čo prešli kúsok cesty, oslnil ich nový záblesk svetla a nad malým dubom, na mieste, kde dnes stojí kaplnka zjavení, uvideli krásnu Pani, ktorá vyžarovala svetlo jasnejšie, ako svetlo slnka. Mala zložené ruky a visel z nich ruženec z bielych perál.

Krásna Pani povedala trom pastierikom, aby sa denne modlili ruženec a zároveň ich pozvala, aby prišli na toto miesto, do Cova da Iria vždy 13. počas nasledujúcich piatich mesiacov. Deti tam vskutku prišli 13. júna, júla, septembra i 13. októbra 1917. Krásna Pani sa im opäť zjavila a rozprávala sa s nimi. V auguste sa im zjavila 19. vo Valinhos, ktorý je vzdialený asi 500 metrov od Aljustrelu, pretože 13. augusta boli deti unesené Administrátorom do Vila nova de Ourém, kde boli väznené a vypočúvané.

Počas posledného zjavenia, 13. októbra 1917 bolo prítomných na mieste zjavenia asi 70 tisíc ľudí z celého Portugalska. Krásna Pani (Portugalci používajú titul Notra Senhora = Naša Pani, v slovenskom jazyku sa zaužíval termín Fatimská Panna Mária) sa predstavila pastierikom ako Kráľovná ruženca (Ružencová Panna Mária) a požiadala ich, aby sa na jej počesť vybudovala kaplnka na mieste zjavení. Na konci zjavenia všetci prítomní videli zázrak, ktorý už v júli a v septembri Naša Pani prisľúbila, a ktorý je známy ako „tanec slnka“. Slnko, ktoré dovtedy zakrývali husté mraky sa javilo ako strieborný disk (kotúč), dalo sa naň bez ťažkostí pozeráť, točilo sa okolo svojej osi ako ohnivé koleso a vrhalo pestrofarebné lúče na zem. Nakoniec akoby sa odtrhlo z oblohy a rútilo sa na zem, takže všetci prítomní boli preniknutí hrôzou, že zahynú, vyznávali svoje hriechy a vyznávali svoju vieru i tí, ktorí sa ešte pred niekoľkými minútami vyhlasovali za ateistov.

Neskôr, keď sa Lucia stala rehoľnou sestrou v kongregácii sestier sv. Doroty, sa jej Panna Mária (Naša Pani) opäť zjavila ešte niekoľkokrát. V Španielsku 10.12.1925 a 15.2.1926 v kláštore v Pontevedra a v noci z 13. na 14. júna 1929 v kláštore v Tuy, pričom ju žiadala, aby bola zavedená pobožnosť Prvých sobôt a aby bolo Rusko zasvätené jej Nepoškvrnenému Srdcu. Tieto zjavenia spresňovali požiadavku Panny Márie, ktorú povedala počas svojho zjavenia 13. júla 1917 v tej časti, ktorá sa zvykne označovať ako druhé fatimské tajomstvo.

Neskôr sestra Lucia ešte doplnila informácie o udalostiach, ktoré predchádzali zjavenia Matky Božej, a ktoré sa udiali približne od apríla do októbra 1916. V tom čase sa deťom trikrát zjavil Anjel pokoja, Strážny anjel Portugalska: dvakrát to bolo v jaskyni Cabeço, a raz pri studni v záhrade Luciiných rodičov. Anjel ich vyzýval a povzbudzoval k modlitbe a pokániu. Naučil ich modlitbu, ktorá tvorí súčasť Fatimského posolstva a obsahuje niektoré dôležité výzvy tohoto posolstva.

Od r. 1917 neprestali prichádzať pútnici do Cova da Iria. Spočiatku prichádzali jednotlivci z Portugalska, ale postupne pribúdalo pútnikov aj z iných krajín sveta. Najskôr prichádzali vždy 13. dňa v mesiaci, neskôr počas leta a zimných prázdnin. Teraz prichádzajú stále viac a viac počas víkendov, ale aj počas ostatných dní v roku. Takže celkove sú to milióny pútnikov, ktorí prichádzajú do Fatimy. Hoci je Fatima vzdialená zo Slovenska vyše tritisíc kilometrov, od r. 1990 tam prichádzajú aj pútnici zo Slovenska.

Obsah Fatimského posolstva

Fatimské posolstvo, ktoré Boh adresoval ľuďom na začiatku 20. storočia, zhrnula s. Lucia vo svojej knihe *Výzvy Fatimského posolstva* do 22-och bodov.

Sú to:

- ❖ Výzva k viere v Boha,
- ❖ Výzva ku klaňaniu,
- ❖ Výzva k nádeji,
- ❖ Výzva k láske k Bohu,
- ❖ Výzva k odpusteniu,
- ❖ Výzva k modlitbe,
- ❖ Výzva k obete,
- ❖ Výzva k účasti na Eucharistii,
- ❖ Výzva k dôvernému vzťahu s Najsvätejšou Trojicou,
- ❖ Výzva ku každodennej modlitbe ruženca,
- ❖ Výzva k úcte k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie,
- ❖ Výzva k uvažovaniu o večnom živote,
- ❖ Výzva k apoštolátu,
- ❖ Výzva k vytrvalosti v dobrom,
- ❖ Výzva prestať urážať Boha,
- ❖ Výzva k posväcovaniu rodiny,
- ❖ Výzva k dokonalosti kresťanského života,
- ❖ Výzva k životu úplného zasvätenia Bohu,
- ❖ Výzva k svätosti
- ❖ A výzva, aby sme pokračovali na ceste do neba.

Každá z nich je dôležitá, ale nie je možné v tomto príspevku venovať sa všetkým, resp. venovať sa aspoň niektorým podrobnejšie. Preto tu niektoré len krátko spomeniem.

Mnohí súčasní veriaci, žiaľ, Fatimské posolstvo buď vôbec nepoznajú, alebo ho príliš zjednodušujú na výzvu k pokániu a k modlitbe svätého ruženca. Určite stojí za zmienku uviesť, že Matka Božia slovo pokánie vo Fatime ani jediný raz nepoužila, hoci jej posledné slová, ktoré povedala 13. októbra 1917 „*Eudia nech sa polepšia a vyprosujú odpustenie pre hriešnikov. Nech viac neurážajú Pána, ktorý je už dost' urážaný!*“ bezpochyby sú výzvou k pokániu.

Výzva k viere v Boha

Osobne považujem výzvu k viere v Boha za základ Fatimského posolstva. Táto výzva tu má dva základné aspekty: viera v Boha a vierohodnosť fatimských zjavení. Výslovne je táto výzva vyjadrená a sformulovaná v prvej časti modlitby, ktorú anjel naučil fatimské deti: **Ó, môj Bože, verím v Teba,..** Teda s výzvou k viere sa Boh obrátil na Fatimské deti už v r. 1916. Túto modlitbu sa deti pred prvým zjavením Panny Márie viac ako rok denne modlili. Niekedy ju opakovali aj niekoľko sto krát za deň. Ich viera v Boha sa ňou budovala a upevňovala. Táto modlitba ich formovala a pripravovala na stretnutie s Pannou Máriou a prijatie Božieho posolstva. Vo Fatime však nešlo len o vieru vizionárov, ale o niečo podstatnejšie a dôležitejšie. Keď Boh adresoval veriacim ľuďom na začiatku 20-teho storočia naliehavú

výzvu, aby si zachovali vieru v Neho, nešlo tu o nejakú teoretickú otázku, ale o bytostné otázky: **Čo má prednosť či viera v Boha alebo viera v človeka a ľudský rozum? Bude viera veriacich v Boha taká živá, že obstojí v ťažkých skúškach, ktoré mali prísť na svet?** Výzva k viere v Boha je nielen prvou výzvou z Fatimy, ale tiež prvou výzvou samotného Spasiteľa, nášho Pána Ježiša Krista, ktorý začal svoje ohlasovanie evanjelia práve touto výzvou: **Kajajte sa a verte evanjeliu (Mk 1, 15)**. Viera je základom vzťahu človeka k Bohu. Bez viery v Boha hrozí človeku nielen vojna, nenávisť, kultúra smrti, ale úplné sebazničenie, strata zmyslu života a vôbec ľudskej existencie. Ak sa Európa, ktorá bola kedysi kresťanská, dnes nachádza v kríze, je tomu tak práve preto, že mnohí pokrstení neboli pozorní na hlas tejto výzvy a vieru v Boha nahradili vierou v človeka. Nikdy v dejinách ľudstva nechýbali ľudia, ktorí Boha popierali a ktorí sa vysmievali tým, čo v neho verili. V dejinách sa tiež stretávame aj s násilím motivovaným odlišným chápaním Boha. Ale až v 20-tom storočí sa stretávame s masovým odbojom voči Bohu a vnucovaním ateizmu, **s bojovým ateizmom**. Dvadsiate storočie, na ktorého začiatku Boh adresoval ľudstvu posolstvo skrze Pannu Máriu vo Fatime, by sme mohli označiť aj **storočím masového boja proti Bohu a proti tým, ktorí v neho verili**. VOSR, ktorá sa v Strednej a Východnej Európe interpretovala ako sociálna revolúcia, bola v prvom rade vzburou voči Bohu, začiatkom šírenia bojového ateizmu po celom svete tak, ako to predpovedala Panna Mária vo Fatime 13.7.1917. V predvečer revolúcie, dva týždne po poslednom fatimskom zjavení, prehlásil V. I. Lenin v kruhu svojich najbližších spolupracovníkov toto: „*Pri revolúcii nejde iba o Rusko. Na Rusko kašlem. Rusko je len prechodné štádium k vypuknutiu svetovej revolúcie, k ovládnutiu celého sveta... Milší mi je miliónár, či kapitalista, ktorý Boha popiera, než roľník či robotník, ktorý v Boha verí... Odteraz budeme so všetkými zaobchádzať nemilosrdne a zničíme všetko existujúce, aby sme na týchto ruinách vybudovali svoj chrám.*“ (A. Signoretti: *Morire a Mosca*, Miláno 1967, in: *Labo, Š., Zabijem pastiera*, s. 191).

Matka Božia sa nezjavila vo Fatime len tak pre nejakú senzáciu, ale prišla veriacim kresťanom ukázať cestu z tejto situácie. Zmyslom FP je práve toto: **Ukázať cestu z tejto situácie**. Táto cesta je ukázaná v obsahu FP, a práve preto by sme ho mali zobrať aspoň tak vážne, ako to urobil Pius XII. alebo Ján – Pavol II.

Na začiatku 20-teho storočia sa väčšina európskeho obyvateľstva aspoň formálne hlásila ku kresťanstvu. Prečo teda prišla táto výzva k viere v Boha? Pretože viera v Boha bola najviac ohrozovaná, pritom však základná hodnota života človeka. Väčšina veriacich si asi ani neuvedomila, že vyprázdnil obsah viery v Boha, alebo presnejšie povedané nahradili vieru v Boha, vierou v človeka, v ľudský rozum. Zatiaľ čo Východnú Európu nivočil bojový ateizmus, Západnú Európu poznačila ideológia národného socializmu, agnosticizmu, nihilizmu a mravného relativizmu, ktoré sa tiež stavali proti viere v Boha. Ak sa mohli tieto ideológie tak rýchlo rozšíriť znamená to, že viera veriacich bola slabá a potrebovala posilu. A práve toto posilnenie viery nám Boh ponúkol skrze zjavenia Matky Božej vo Fatime.

Obdobie veľkých vedeckých objavov a začínajúceho sa technického pokroku z konca 19-teho a začiatku 20-teho storočia priviedlo viacerých intelektuálov najskôr k **pokušeniu začať preceňovať rozum a stavať ho proti viere v Boha, ako keby si navzájom protirečili, odporovali**. Počiatočné preceňovanie ľudského rozumu viedlo v prvej polovici 20-teho storočia k tomu, že sa začala **spochybňovať schopnosť človeka poznať svet, nedôvera v jeho poznávacie schopnosti, k agnosticizmu**. Nepochopenie Eisteinovej teórie relativity viedlo ku **vzniku mravného relativizmu**. Freudova psychoanalýza zasa viedla k **absolutizácii ľudskej sexuality a zaznávaníu svedomia, ako náboženskej ilúzie**.

Podľa iných treba hľadať príčinu masovej straty viery v Boha v údajnom mlčaní Boha ku kataklizme dvoch svetových vojen, ktoré tak bolestne doľahli na celý svet, ale najmä na Európu v dvadsiatom storočí. Tu si aj veriaci ľudia často kládli otázku: Ako to Boh, ak je Láska, mohol dopustiť? Človek, ktorý odmietol Boha a začal sa spoliehať na seba, ktorý

vložil svoju nádej do vedeckého a technického pokroku, bol síce schopný vytvoriť úžasné technické diela, ale nedokázal zabrániť ich zneužitiu na rozpútanie vojen. A po svojom morálnom zlyhaní začal obviňovať Boha a robiť ho zodpovedným za vlastné hriechy. Človek vymýšľal a vyrábal zbrane, človek chcel iného ovládať, šíril triednu nenávisť, alebo národnú neznášanlivosť, ale súčasne robil Boha zodpovedným za dôsledky všetkých svojich neúspechov, zlyhaní a hriechov. Ak strata viery v Boha a spoliehanie sa len na seba priviedli ľudstvo v minulom storočí k rozpútaniu dvoch svetových vojen, celého radu lokálnych vojen, nepokojov, revolúcií a prenasledovaniu Cirkvi je otázne, čo všetko ešte môže táto strata spôsobiť v budúcnosti.

My veriaci kresťania, teológovia, kňazi, chceme často riešiť túto krízu viery hľadaním rozumových argumentov, vypracovávaním zložitých pastoračných stratégií, atď. ***Matka Božia nás však vo Fatime pozýva k celkom jednoduchej ceste zasvätenia sa jej Nepoškvrnenému Srdcu, slávenia Prvých sobôt, modlitby ruženca, prinášania dobrovoľných obetí,...***

Výzva k obetám

Počas svojho prvého zjavenia 13. mája 1917, sa Panna Mária obrátila na deti s týmito otázkami: „***Chcete sa obetovať Bohu, ste pripravení priniesť každú obetu, chcete prijať všetky utrpenia, ktoré na vás budú zoslané, ako zmierenie za hriechy mnohých hriešnikov, ktorými je Božia velebnosť urážaná? Chcete prijať na seba utrpenie za obrátenie hriešnikov, z ktorých mnohí sú už blízko pekla? Chcete urobiť zadosťučinenie za hriechy a urážky, ktorými je moje Nepoškvrnené Srdce urážané?***“ S. Lucia nielenže s ochotou a nadšením povedala svoje áno, ale, podľa jej výslovného svedectva, ktoré povedala o. biskupovi Pavlovi M. Hnilicovi, pokladala túto žiadosť ***za najdôležitejšiu časť Fatimského posolstva***. Počas púte Pavla VI. do Fatimy, 13. mája 1967, sa jej otec b. Hnilica opýtal: „Sestrička, čo je podľa vás podstatou fatimského posolstva?“ Jej odpoveď bola: „***Otec biskup, hneď pri prvom zjavení Panna Mária sa obrátila na nás otázkou, či sme ochotní prijať všetky kríže a utrpenia, ktoré Pán Boh na nás dopustí a obetovať ich za obrátenie a spásu hriešnikov. To pokladám za hlavnú myšlienku odkazu Fatimského posolstva.***“

Výzvu k modlitbe ruženca

opakovala Panna Mária deťom pri všetkých zjaveniach.

Pri svojom zjavení 13. júla 1917 povedala P.M deťom, aby sa denne modlili svätý ruženec na počesť Panny Márie a za pokoj vo svete, pretože jedine Panna Mária nám môže vyprosiť mier.

Počas augustového zjavenia 19.8.1917 povedala PM deťom túto naliehavú výzvu: „***Chcem, aby ste sa denne modlili ruženec... Modlite sa, modlite sa mnoho a prinášajte obety za hriešnikov. Vedzte, že mnohí idú do pekla, lebo nikto sa za nich nemodlí a neprináša obety.***“

S. Lucia odpovedala na otázku, prečo PM žiadala dennú modlitbu sv. ruženca, a nie dennú účasť na sv. omši tak, že v tom čase bolo pre mnohých ľudí nemožné alebo veľmi ťažké denne sa zúčastniť na sv. omši, ale modlitba ruženca bola každému dostupná.

Ján – Pavol II. napísal v apoštolskom liste Ruženec Panny Márie: „***Dnes s radosťou zverujem sile tejto modlitby – ako som už spomenul na začiatku – problém pokoja vo svete a otázku rodiny.***“ (RPM 39).

Úcta k Svätým Srdciam Ježiša a Márie

Výzva k Zasväteniu Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a výzva k sláveniu Prvých sobôt sú vo FP navzájom tesne spojené, takže tvoria jeden celok. Je to vyjadrené aj v samotnom

sanktuáriu vo Fatime tým, že v jeho centre, pred kaplnkou zjavení, sa nachádza na stĺpe socha Ježišovho Najsvätejšieho Srdca.

Počas svojho zjavenia 13.7.1917 PM povedala i tieto slová: „*Aby sa duše zachránili, chce Pán Boh zaviesť vo svete pobožnosť k môjmu Nepoškvrnenému Srdcu. Ak sa urobí to, čo vám kážem, budú mnohé duše zachránené a svet sa dočká mieru. ... Aby sa tomu zabránilo (t. j. vojne, prenasledovaní Cirkvi i Svätého Otca), chcem vás poprosiť, aby **Rusko bolo zasvätené môjmu Nepoškvrnenému Srdcu a aby bolo zavedené zmierujúce sväté prijímanie na prvú sobotu v mesiaci.** Ak budú moje prosby splnené, Rusko sa obráti a nastane mier... Napokon však moje Nepoškvrnené Srdce bude triumfovať, Svätý Otec mi zasväti Rusko, ktoré sa obráti a svetu darujem obdobie mieru a pokoja.*

Zasvätenie Ruska Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie je najdôležitejšia podmienka obrátenia Ruska a pokoja vo svete, ale i záchrany ľudí, ktorí sú na ceste do zatratenia. Záchrana ľudí i sveta sa teda nedosiahne nejakým ľudským úsilím, ale pôsobením Božej milosti, ak sa splní požadovaná podmienka zasvätenia.

Počas zjavenia Panny Márie v noci z 13/14.6.1929 v Tuy, Španielsko s. Lucii povedala: „*Nadišiel čas, kedy má Svätý Otec v spojení so všetkými biskupmi sveta **zasvätiť Rusko môjmu Nepoškvrnenému Srdcu.** Za to sľubujem jeho záchranu. Je tak veľa duší, ktoré Božou spravodlivosťou prepadnú zatrateniu.*“

Požadované zasvätenie vykonal pápeži Pius XII. i Ján – Pavol II. Ovocím zasvätenia, ktoré vykonal Pius XII. 8.12.1942 bol obrat vo vývoji Druhej svetovej vojny, porážka Paulusovej armády v Stalingrade. Ovocím zasvätenia, ktoré vykonal Ján – Pavol II. 25.3.1984 bol rozpad komunistického ateistického systému v krajinách Strednej a Východnej Európy v r. 1989. Na pamiatku víťazstva Nepoškvrneného Srdca Panny Márie sa v sanktuáriu vo Fatime nachádza panel z Berlínskeho múra, ktorý bol symbolom studenej vojny a rozdelenia Európy.

Výzva k sláveniu Prvých sobôt.

Počas druhého zjavenia 13.6.1917 povedala Matka Božia deťom aj toto: ... *čoskoro prídem a vezmem si Františka a Hyacintu. Ty tu však musíš zostať dlhší čas. Ježiš si želá, aby ľudia skrze teba poznali mňa a naučili sa ma milovať. On chce rozšíriť vo svete úctu k môjmu Nepoškvrnenému Srdcu. Tým, ktorí ju budú šíriť, sľubujem spasenie. Tieto duše budú Pánom Bohom uprednostnené. Budú ako kvety, ktoré prinesiem pred jeho trón.*

Pre zavedenie pobožnosti prvých sobôt boli najdôležitejšie zjavenia, ktoré mala s. Lucia v Pontevedra, v Španielsku, v kláštore Sestier sv. Doroty 10. decembra 1925 a 15. februára 1926.

10.12.1925 Panna Mária ukázala s. Lucii svoje trnité ovinuté Srdce, ktoré nevďační ľudia ustavične prebodávajú rúhaním a nevďačnosťou a povedala jej tieto slová: „*Usiluj sa ma aspoň ty potešiť a povedz, že všetkým tým, ktorí sa cez päť mesiacov na prvú sobotu vyspovedajú, pristúpia k svätému prijímaniu, pomodlia sa tretiu časť ruženca (teda päť desiatkov) a strávia so mnou 15 minút v rozjímaní o pätnástich tajomstvách ruženca s úmyslom odčiniť urážky proti mne, sľubujem, že budem pri nich v hodine smrti so všetkými milosťami potrebnými na spásu ich duše.*“

15. februára 1926 sa s. Lucii zjavil Pán Ježiš, ako malé Dieťa a opäť ju žiadal, aby rozšírila túto pobožnosť, ako prejav úcty k jeho presvätej Matke. Z tohoto zjavenia je dôležité, že Ježiš žiadal, aby si veriaci vykonal svätú spoveď „*s úmyslom odčiniť urážky spôsobené Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.*“

Pobožnosť prvých sobôt (u nás sa najčastejšie používajú pomenovania Fatimská sobota alebo večeradlo) je popri modlitbe svätého ruženca, ktorá je zároveň jej dôležitou súčasťou a dostáva v nej určitú charakteristickú formu, základnou stavebnou časťou spirituality, ktorá vychádza z Fatimského posolstva. V centre tejto pobožnosti je **Eucharistia (slávenie obety a sväté prijímanie)**, ktorá má mať charakter zmierenia. V tejto pobožnosti nám Matka Božia

ukazuje, na čom jej najviac záleží: aby sa kresťania zmierili, zanechali hriech a prijali nebeský pokrm *Eucharistiu*.

Záver

Duchovné bohatstvo, ktoré sa nachádza vo fatimskom poslanstve sa nedá vyjadriť niekoľkými stranami písaného textu. Ako som v úvode spomínal, v rámci mojich časových možností, ponúkam farnostiam alebo spoločenstvám, ktoré sa chcú bližšie zoznámiť s Fatimským poslanstvom prezentácie a duchovné obnovy s touto tematikou. V prípade záujmu sa môžete na mňa obrátiť na mojej e-mailovej adrese. pavol.benko@stonline.sk